

Hi ha un esclat de rosa badant-se en el somriure
que em deixes quan te'n vas,
i un moviment de branca entre dos aires, lliure,
en l'últim zenit del teu braç.

Per això quan ets lluny, i el meu desig et pensa,
el teu adéu en mi
m'atansa al teu record amb la dolça temença
d'entrar tot sol en un jardí.